

[Kirkegaard.]

tidligere har sagt her i tinget, mener jeg, vi også må tage i betragtning, at en ikke ringe del af de arealer, vi kan indvinde, i dyrkningsværdi i virkeligheden ligger væsentligt over en hel del af de arealer, vi allerede dyrker nu.

På mit partis vegne vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for de foreslåede ændringer og naturligvis også for, at fiskeriministeren udnævner et medlem til landvindingsudvalget. Det er både rimeligt og også nødvendigt, at fiskeriets berettigede interesser tilgodeses i et lovforslag som dette, men jeg kunne tænke mig, at det kunne være lige så rimeligt at bestemme, at fiskerorganisationerne havde krav på og fik ret til et medlem i landvindingsudvalget. Det er imidlertid et af de problemer, vi måske kan snakke om i udvalget; jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Niels Kr. Nielsen: Det foreliggende lovforslag om ændring i loven om landvinding hjemler landvindingsudvalget beføjelser til at indstille til landbrugsministeren, at der kan foretages landvinding af søterritorier, uden at der fra lodsejernes side foreligger anmodning herom; det er en udvidelse af den lovgivning, som vi allerede har på dette område.

Når der skal foretages en sådan landvinding, må der også anlægges en vis forretningsmæssig bedømmelse af, hvorvidt en sådan landvinding — efter at et søterritorium ifølge dette lovforslag er omdannet til landbrugsjord, og efter at de dermed forbundne omkostninger er betalt — gør det danske samfund rigere, giver det en større værdi, end søterritoriet har f. eks. for fiskerierhvervet. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er udfra disse betragtninger, hensynet til de interesser, som det danske samfund har i et søterritorium, og til den værdi, det kan have for fiskeriet, at landvindingsudvalget skal udvides med en repræsentant.

Selvom de landvindingsarbejder, som der her kan være tale om, og som sikkert vil få vide konsekvenser — det regner vi med —, kun i ringe grad kommer de enkelte lodsejere tilgode, ønsker jeg dog for mit vedkommende at præcisere, at de værdier, samfundet skaber, også bør komme samfundet tilgode, således at det offentlige får ikke

alene udgifter, men også indtægter af de foranstaltninger, der foretages, og lodsejerne også må betale for den fordel, de får som følge af de landvindingsarbejder, der foretages.

Med disse få bemærkninger kan jeg på min gruppes vegne tiltræde det her foreliggende lovforslag.

Fuglsang: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale det her foreliggende forslag, som betyder en forbedring og en udvidelse af den lov om landvinding, som blev vedtaget i 1940. Loven blev gennemført som en typisk beskæftigelseslov og var samtidig præget af ønsket om under datidens vanskelige forhold at fremme produktionen af græs og foderstoffer det mest mulige. Loven har i den tid, den har virket — som ministeren sagde i sin fremsættelsestale, og som det fremgår af bemærkningerne —, virket ganske godt. Der er alene efter 1950 indvundet 40 000 ha ved hjælp af denne lov.

Nu kommer man altså med forslag til en forbedring af loven, og jeg vil støtte dette forslag, ikke mindst af den grund, at var situationen sådan dengang, at det var vigtigt at skabe beskæftigelse, så er det ikke mindre vigtigt nu, og var situationen sådan dengang, at det var nødvendigt at skabe den størst mulige hjemlige produktion af korn og foderstoffer, så er det samme tilfældet i dag. Men ikke mindst er det nødvendigt udfra beskæftigelsesmæssige synspunkter. Vi ser af sidste arbejdsløshedsstatistik, hvor hårdt ramt landkommunerne er, hvordan 39,6 pct. af arbejderne i de sydlige landkommuner i Jylland er arbejdsløse, hvordan Vestjylland er oppe på 48,7 pct., og hvordan forholdene i Nordjylland er således, at 2 af hver 3 landarbejdere går arbejdsløse, idet arbejdsløshedsprocenten deroppe er 60,6. Overhovedet er det sådan indenfor arbejdsmandsfaget, at af Dansk Arbejdsmands Forbunds 240 000 medlemmer er 104 000 uden beskæftigelse. Netop på denne baggrund hilser jeg dette lovforslag med glæde, som jeg med glæde hilser ethvert forslag, der kan virke til fremme af produktionen. Jeg tænker her på det cirkulære, som Dansk Arbejdsmands Forbunds formand, Chr. Larsen, har udsendt til amtsråd og kommunalbestyrelser og sikkert også til regering og rigsdag, og hvori han opfordrer til at sætte arbejder i gang og påpeger kassens utålelige situation, og hvori han